

For det første må jeg jo konstatere, at SF og Enhedslisten har stillet nogle ændringsforslag, og dem skal jeg nok kommentere, men reelt har de jo tilkendegivet, at der var mange gode ting i dette lovforslag, som vi skal have vedtaget ved en tredje behandling på fredag, og som man faktisk støtter. Det kan jeg godt forstå. Det kom ikke så tydeligt frem.

Jeg vil gerne takke for de venlige ord, der kom i sidste afdeling fra hr. Villy Søvnald. For fakta er, at det lovforslag, som vi nu skal til at gennemgå alle ændringsforslagene til, faktisk har fået tilført nogle yderligere kvaliteter under den udvalgsbehandling, der har været. Og det er jeg da meget tilfreds med.

Så er det da også rigtigt, og det skal jeg da ikke afvise, at regeringen selvfølgelig prøver at få et flertal, helst et så bredt flertal som muligt. Jeg havde jo gerne set, at SF og Enhedslisten, selv om de ikke fik deres ændringsforslag igen, så ville stemme for loven. Det ville da i hvert fald være det mest fornuftige og det mest logiske i forhold til det indhold, lovforslaget har.

Jeg tror da ikke, at hr. Villy Søvnald eller hr. Keld Albrechtsen får meget ros, når de kommer hjem til deres kommunale bagland og siger, at det her stemte vi imod og det vil vi ikke være en del af. Det tror jeg bestemt ikke de får.

Det kan da godt tænkes, at man fra lejerorganisationerne, som også har stillet rådgivning til rådighed – det gør de også over for ministeren, det vil jeg da gerne sige tak for, det er jeg glad for – godt kunne se, at der var mange fornuftige ting i det her forslag.

Hvis jeg skulle være lidt sarkastisk, så kunne jeg sige, at når man har hørt fru Kirsten Jacobsens tale her i dag, så må det da klø noget i SF og Enhedslisten for at sige: Hvis det er sådan, som fru Kirsten Jacobsen siger, så må vi da være for. Men det er man altså af taktiske årsager ikke. Det skal jeg komme tilbage til.

Jeg vil gerne sige, at når det drejer sig om bordet fanger-princippet, så er det med. Det behøver vi ikke diskutere så meget, det kan man læse sig til i betækningsbidraget.

Med hensyn til demokrati – det er til hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen – så er det også således, at når en fjerdedel af lejerne ønsker at få rådgivning, kan de få det. Det står også kommunerne frit for. Vi går ikke ind i en diskussion om, at nu skal det være sådan. Det kan man godt diskutere. Vi har også sagt, kommunerne gerne må gå ind før, hvilket for øvrigt ville være meget naturligt.

Jeg vil også gerne sige, når man går ind og ser på spørgsmålet om autorisation – og man foreslår faktisk, at boligministeren skal autorisere, hvem man kan bruge – at mange af dem, man bruger som rådgivere, er ingeniører og arkitekter. De har faktisk en uddannelse, de er faktisk autoriseret i forvejen. Det er vel ikke rimeligt at skulle til at opbygge en gang bureaukrati for at bestemme, hvem der kan være med, eller efter hvilke kriterier de skal vælges.

Det er lejerne selv i stand til med den rådgivning, de får, hvad enten det er fra Lejernes Landsorganisation eller Danmarks Lejerforening. Det er jo dygtige folk, vi har set begge steder. Det ved vi jo godt. Skulle de ikke være i stand til at sikre, at man vælger de rigtige rådgivere, og at de rådgiver lejerne på en ordentlig måde? Det er da det, de er til for. De er da ikke til for at pakke lejerne ind i vat og sige: Nu skal vi nok ordne det for jer som lejerorganisationer. Jeg går ud fra, de skal tjene lejernes tarv og være med til at rådgive dem i den situation, de kommer i, når der skal være byfornyelse, hvad enten det er den tunge byfornyelse, eller det er en aftalt byfornyelse.

Hr. Hans Peter Baadsgaard har været inde på spørgsmålet om, at man ikke skal betale for vedligeholdelse to gange, fordi det er op til en selv, om man vil være med til boligforbedring. Der skal ligge en aftale, og lejerne skal oven i købet tilbydes rådgivning, hvis en fjerdedel af lejerne forlanger det. Og dermed skal der også være en underskrift. Man skal skriftligt tilkendegive, om man vil have det eller ikke vil have det.

Dernæst må jeg så sige: Har man da ikke så meget tillid til, at lejerne er voksne mennesker, der selv kan overskue deres dagligdag? Hvad er det dog for en snak, at man skal være barnepige for dem?

Så siger hr. Villy Søvnald: Jamen vi kunne også godt tage det hele ud og så bevare det, vi har. Må jeg godt sige til hr. Villy Søvnald, at der er ingen procenter for vedligeholdelse i den eksisterende lov. Så det vil sige, at hvis vi gjorde det, som man godt kunne have gjort, så ville vi have en privat byfornyelseslov, som er dårligere end den, vi lavede i dag. Her giver vi oven i købet mere tilskud til lejerne, så de får en bedre mulighed og dermed også en lavere husleje. Jamen man må da spørge sig: Hvor har man sin forstand henne, når man ikke kan stemme for det forslag? Det kan man også godt, men der er nogle ting, man ikke vil stemme for. Fair nok,